

MESURA DE GOVERN
PER A LA MINIMITZACIÓ I EL RECICLATGE DELS RESIDUS GENERATS PER LA
PUBLICITAT A LES BÚSTIES

Aquesta mesura de govern té l'objectiu de garantir el dret de la ciutadania a no rebre publicitat, l'anomenada *paperassa publicitària*, a les seves bústies sense haver-ho demanat.

Per paperassa publicitària s'entén tot aquell correu publicitari que arriba als habitatges privats i a les empreses i que aconsegueix un o més dels següents criteris:

1. Es lliurat sense l'acord o desig de qui rep el correu
2. No porta l'adreça del destinatari
3. El nom i l'adreça a qui va dirigit el correu s'ha obtingut d'una llista de mailing sense el permís del destinatari i no conté explicacions clares de com pot excloure's el destinatari d'aquesta llista.

Diversos estudis realitzats en diferents ciutats de Catalunya han estimat que es dipositen uns 15 Kg. a l'any de propaganda en cada una de les bústies dels habitatges de les nostres ciutats. Si féssim una extrapolació d'aquesta informació a Barcelona resultaria que es reben més de 10.000 tones a l'any de paperassa publicitària en els 668.500 habitatges barcelonins.

Per a l'obtenció del paper necessari per la fabricació dels 15 Kg a l'any de paperassa publicitària que rebem en cada una de les bústies de la nostra ciutat, fa falta consumir de l'ordre de 144 kWh d'energia elèctrica, 1.700 litres d'aigua i 0,048 m³ (1). Si ho traspassem a nivell de la ciutat de Barcelona representaria uns 96 milions de kWh, 115 milions de m³ d'aigua i 32.000 m³ de fusta.

Tota la producció de paperassa publicitària acaba en residu municipal, augmentant innecessàriament les dificultats en la gestió per a l'administració pública i incrementant els costos que la ciutadania paga a través de la taxa de recollida i gestió de les d'escombraries.

Recollir i tractar aquests residus, és a dir les 10.000 tones de paper, té un cost superior a 120 milions de pessetes l'any.

L'Ajuntament, facultat per la Llei 6/93 de Residus, pot i ha d'intervenir en el control, en la minimització, en la producció i en la valorització dels residus sòlids urbans. La paperassa publicitària forma part d'aquest tipus de residus, per tant l'Ajuntament de Barcelona pot establir mecanismes legals per a l'exercici de les seves funcions.

D'altra banda, les bústies dels habitatges de la nostra ciutat estan situades en una propietat privada, la privacitat de la qual queda violentada en la distribució indiscriminada de propaganda directa sense l'autorització expressa de la persona titular d'aquesta propietat.

També queda vulnerada la privacitat d'aquell veïnat que no és propietari de l'habitatge on resideix legalment.

Aquesta mesura de govern vol garantir el dret a no rebre paperassa publicitària a totes aquelles persones que hagin expressat la seva voluntat de no rebre-la, ja sigui com a propaganda directa indiscriminada com a través de serveis de distribució personalitzada.

En definitiva, cal concloure que la ingent quantitat de paperassa publicitària causa un seriós impacte ambiental, suposa un malbaratament de recursos naturals del tot injustificable, incrementa la quantitat de residus sòlids urbans amb la conseqüent despesa municipal i, en la majoria de les ocasions, causa molèsties a la ciutadania que no desitja rebre aquest tipus de publicitat.

Per tot això, aquesta mesura de govern proposa:

- iniciar els tràmits pertinents per incorporar a la refosa de les ordenances municipals, l'articulat necessari per regular la distribució de publicitat directa a les bústies dels edificis de la ciutat
- que l'Ajuntament faciliti als ciutadans i ciutadanes que ho desitgin els mitjans per no rebre publicitat a les seves bústies, proporcionant, per una banda, adhesius on s'expressarà aquesta negativa a acceptar correspondència comercial; per l'altra, com afegir-se a la llista Robinson. Aquesta informació s'oferirà a les Oficines Municipals d'Informació al Consumidor i als punts Barcelona Informació.

Barcelona, 21 d'octubre de 1998